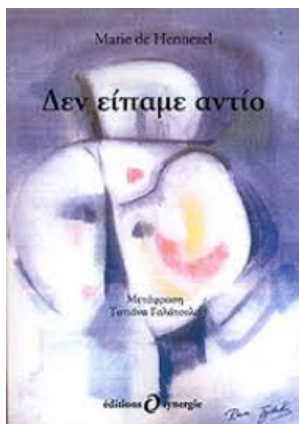

Βιβλιοπαρουσίασις

Marie de Hennezel (Μαρι ντ' Ένζέλ)

Δέν είπαμε αντίο

*Η ανθρώπινη διάσταση
του διαλόγου για την εϋθανασία*

Μετάφραση: Τατιάνα Γαλάτουλα.

Εκδόσεις «Éditions Synergie», Αθήνα, 2011,
σελίδες 334.

Έχουν ήδη περάσει τρία χρόνια από την έκδοση του βιβλίου «**Ο μύχιος θάνατος**», ενός βιβλίου που αγκαλιάστηκε από τους Έλληνες αναγνώστες με τόση ζεστασιά και τόση λαχτάρα.

Ναί, «λαχτάρα» είναι ή σωστή λέξη... **Γιατί** σε μία κοινωνία σαν την δική μας, που θα ήθελε να αποπέμψει ακόμα και την λέξη «θάνατος» από το λεξιλόγιό της, το βιβλίο αυτό ήρθε να καλύψει ένα τεράστιο κενό και να αποκαλύψει το μεγαλείο της πραγματικής έννοιας του θανάτου.

Σήμερα, τρία χρόνια αργότερα, οί Εκδόσεις Synergie έχουν την τιμή να παρουσιάσουν το νέο βιβλίο της Marie de Hennezel.

Γι' άλλη μία φορά, ή Marie de Hennezel, με την τόσο ανθρώπινη πένα της, μοιράζεται μαζί μας τις εμπειρίες της που αποδεικνύουν, ότι ο θάνατος δέν είναι «βρώμικος και δυσώδης», δέν είναι ατιμωτικός, δέν είναι έξευτελιστικός.

Όσο οξύμωρο και αν ακούγεται αυτό σε μία κοινωνία

σάν τὴ δική μας, κατὰ τὴν μεταβατικὴ περίοδο πρὸς τὸν θάνατο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδια τὴν στιγμή τοῦ θανάτου ἀποκαλύπτεται τὸ θαῦμα τῆς ΖΩΗΣ.

Γιατὶ μόνο τότε ὁ ἄνθρωπος στέκεται ξεγυμνωμένος μπροστὰ στὴν Ἀλήθεια καὶ τὸ Ψέμα· **μόνο τότε** βρίσκει τὸ θάρρος νὰ κρατήσει τὴν ψυχὴ του στὰ χέρια του γιὰ νὰ τὴν κρίνει, νὰ τὴν ἐξαγνίσει, νὰ μοιραστεῖ μὲ τοὺς ἄλλους τὰ σκοτεινὰ μονοπάτια τῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἠλιόλουστα τοπία τῆς... **Μόνο τότε** ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικὰ Ἄνθρωπος.

Στὸ βιβλίο τῆς μὲ τίτλο «Δὲν εἶπαμε ἀντίο», ἡ Marie de Hennezel δὲν διστάζει νὰ σπρώξει τὸ μαχαίρι ὡς τὸ κόκαλο, νὰ μᾶς χαστουκίσει, γιὰ νὰ ξυπνήσουμε, ἐπιτέλους, καὶ νὰ κοιτάξουμε κατὰματα τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ θανάτου.

Ἐξετάζοντας τὸ ζήτημα τῆς εὐθανασίας, ἡ Marie de Hennezel θέτει στὸν ἀναγνώστη, ἀλλὰ καὶ σὲ ὀλόκληρη τὴν κοινωνία, ἐρωτήματα πού ἀπαιτοῦν πλέον μίᾶ ἀπάντηση.

Γιατὶ ἔχουμε ξεχάσει τὰ τελετουργικὰ τοῦ θανάτου; **Γιατὶ** πεθαίνουμε σὲ χώρους πού θυμίζουν σφαγεῖα ἢ ἐργοστάσια; **Γιατὶ** ἀποφασίζουμε νὰ θέσουμε τέλος στὴν ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ μᾶς τρομάζουν τὰ ἐγωιστικὰ αἰσθήματα τῆς προσωπικῆς μας ἀδυναμίας καὶ ἀνεπάρκειας;

Ἴχει ἔρθει ἡ στιγμή νὰ κατανοήσουμε, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἡ ἐξέλιξη τῆς **Παρηγορητικῆς Ἱατρικῆς** ὄχι μόνο θὰ βοηθήσει τοὺς ἀγαπημένους μας ἀνθρώπους, ἀλλὰ θὰ ἐπιτρέψει καὶ σὲ ὀλόκληρη τὴν κοινωνία νὰ κατανοήσει τὴν ἀληθινὴ ἔννοια τοῦ θανάτου, νὰ ἀνακαλύψει ἐκ νέου τὴν χαμένη ἀνθρωπιὰ τῆς καί, ἴσως, τὴν λησμονημένη θεία σπίθα τῆς.

* * *

Ἡ Marie de Hennezel εἶναι κλινικὴ Ψυχολόγος. **Ἀφιέρω-**σε τὸ σημαντικότερο μέρος τῆς ἔρευνάς τῆς στὴν **συνοδεία ἀνθρώπων πού βρίσκονται πολὺ κοντὰ στὸ τέλος τῆς ζωῆς τους.** «**Ὁ Μύχιος θάνατος**» ἔχει μεταφραστεῖ σὲ 20 γλώσσες, καὶ ἔχει πούλησει χιλιάδες ἀντίτυπα σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

* * *

Περιεχόμενα του βιβλίου

Σημείωμα του εκδότη.

Πρόλογος.

Μία ιστορία ανάμεσα σε τόσες άλλες.

Τὸ παγόβουνο τῆς εὐθανασίας.

Ὁ «κλεμμένος θάνατος».

Μία τελευταία απόπειρα ἐπικοινωνίας.

Τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς τοῦ θανάτου.

Κρίστιν Μαλέβρ.

Πραγματικὴ ἢ πλασματικὴ συμπόνια;

Χρειαζόμαστε ἓνα νομικὸ πλαίσιο γιὰ τὴν εὐθανασία;

Ἐπιτρέποντας τὴν ἔλευση τοῦ θανάτου.

Ἐπίλογος: Ἡ τέχνη τοῦ θανάτου.

Εὐχαριστίες.

Σημειώσεις τοῦ μεταφραστῆ.

■ **Σημ. ἡμετ.:** Τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον δεύτερο αὐτὸ βιβλίον τῆς Μαρι ντ' Ἐνζέλ, παρὰ τὶς ἐπιφυλάξεις μας σὲ θέσεις-ἀπόψεις, μὴ ταυτιζόμενες ἐνίοτε μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀνθρωπολογία, εἶναι ἓνας πράγματι βαθύτατος ἀντίλογος στὴν πρότασι τῆς ἐκκοσμηκευμένης *εὐθανασίας* καὶ τὰ συναφῆ προβλήματα τῆς *βιοηθικῆς*.

● Τὸ δεύτερο αὐτὸ βιβλίον τῆς Μαρι ντ' Ἐνζέλ: «Δὲν εἶπαμε *ἀντίο*», ἐπιβεβαιώνει ἐκτενέστερα τὶς ἀπόψεις τοῦ «*Μύχιου θανάτου*», τὸ ὁποῖο ἔχουμε ἤδη παρουσιάσει (βλ. *Βιβλιοπαρουσιάσεις*, Πέμπτη - 24.2/9.3.2017).

Ἄξιζει νὰ μελετηθοῦν τὰ ἐντυπωσιακὰ αὐτὰ πονήματα, βεβαίως μὲ διάκρισι καὶ κριτικὴ διάθεσι, διότι μᾶς βοηθοῦν νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν κατ' οὐσίαν ὀρθόδοξη προσέγγισι τῆς *Παρηγορητικῆς Ἱατρικῆς* καὶ τῶν *Κλινικῶν Πόνου*, ὅταν γύρω μας τὸ *ἀπ-ἄνθρωπον* καὶ *ἀφιλ-ἄνθρωπον* πνεῦμα καλπάζη.

† Γ.Ι.Μ.